Грають в морі між камінням
Розфарбовані промінням
Зграї хвиль живих.

Плещуть, ловляться, тікають,
Лащуть, скелі обнімають,
Ллються через них.

Та мовчать понуро скелі
І на поклики веселі,
І на жарти, і на сміх.

І стоять вони в задумі,
І немає в білім шумі
Втіх на рани їх.